

РЕЦЕНЗИЈА

рукописа књиге Из душе бисери Божидара Вучуревића

Збирка прозе под насловом *Из душе бисери* и наднасловом *Казивања Божидара Вучуревића* наднаслов може и да изостане јер се апсолутно подразумева - садржи сто петнаест текстова. Они су, ако је неопходно да им одредимо припадност одређеном књижевном роду и врсти, најближи анегдоти. А анегдота је књижевна врста која стоји, отприлике, на средокраћу између усмене и писане књижевности. То истовремено, значи да је анегдота по свом унутарњем књижевном устројству, прилично сложена књижевна врста. Она би, пре свега, требало да буде кратка у изразу, али, по свом смислу и значењу, густа и са поентом, то јесте једним одлучујућим местом од кога зависи како ће, и хоће ли, њена укупна књижевна структура запулсирати као уметничка стварност.

У тој врсти приче све друго представља припрему, распремање позорнице за оно главно, за поенту која ће, као нагло активирани извор светлости, намах све обасјати и повезати у једну чврсту приповедну целину. То не сме да се деси прерано, још мање да касни, него мора да се деси у правом тренутку, онда када се и очекује.

Сјајан образац књижевно успело уобличених анегдота понудио је Марко Миљанов Поповић својом чувеном збирком *Примери чојства и јунаштва*, коју до данас нико није надмашио. Сви који се осмеле да стваралачки негују ову врсту приповедања ваљало би да следе његов пример, да га макар имају као узор и путоказ. Мада, сасвим извесно, поновити његов успех веома је тешко, делимично и из разлога који не зависе од даровитости приповедача. Сви који казују анегдоту ваљало би да настоје да се том обрасцу макар приближе.

Текстови из рукописа *Из душе бисери*, сасвим недвосмислено, заслужују да буду објављени, јер у себи садрже непобитне квалитете, од којих би, на првом месту, ваљало истаћи: општроумност, здрав хумор, те крепкост народног духа и израза. Хумор је битан квалитет књижевног стварања у коме наша књижевност прилично оскудева. Осим народном мудрошћу, ове анегдоте зраче и плене великим животним оптимизмом, који увек добро дође, а данас поготову.

Зато са задовољством препоручујем рукопис Божидара Вучуревића *Из душе бисери* за објављивање. У њему има квалитетног ху-

мора, и то оног народног, чији је завичај херцеговачка патријархална средина, и чијем нестајању управо присуствујемо. У њима има схватања, одбле-сака живота који неповратно одлазе у прошлост, а који ће се управо у овом облику књижевног записа најдуже и најверније сачувати.

Љубомир Зуковић